

Het lijkt een portret dat niet lijkt

- Maar schilder, dit is geen portret!
- Klopt, het is ook geen portret.
- Bent u ook geen schilder dan?
- Zo zou ik dat niet willen formuleren. Ik dacht er eerder goed aan te menen dat u geen portret bent.
- Hmm. Had u dan liever mijn broer geportretteerd?
- Mogelijk. Maar ik weet dat u geen broer hebt. Dus onmogelijk.
- En mijn zus. O nee, die ging er jaren geleden al vandoor. Die heeft nooit geleerd stil te zitten. Een gemis in haar opvoeding.
- Ik zou uw zus kunnen portretteren terwijl ze onderweg is.
- Ze loopt erg snel. Tenminste toen. Vraagt dat niet teveel van uw talent?
- Dat is niet aan u om dat te beoordelen. Ofschoon ik uw bezorgdheid waardeer.
- Ja, bezorgdheid. Dat is me wat. Daar zou u een schilderij over kunnen schilderen.
- Het is niet aan u te bepalen wat ik schilder. En daarbij, ik heb al eens een heel mooie bezorgdheid geschilderd.
- Weet u dat zeker? Ik meende dat ik al uw werk ken.
- U kent nog niet de helft. En de helft die u kent, kent u slecht.
- Ach ja... Dat komt er nou van een slecht portret.
- Inderdaad. We kunnen er de brand in steken, maar dan op uw kosten. Bent u verzekerd?
- Voor dit soort dingen niet. En mijn lucifers zijn kletsnat. Ik ga u maar beter groeten, dit leidt nergens toe. [Vertrekt]
- Verdorie, blijf ik toch met een slecht gelijkend onverkoopbaar portret zitten. [Vertrekt]